

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Hubert Wrzeszcz (przewodniczący)

SSN Zbigniew Strus

SSN Maria Grzelka (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa B. K.

przeciwko J. K.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 października 2005 r., zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 26 lipca 2005 r., sygn. akt II Ca (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Ś. odrzucił skargę kasacyjną powódki od wyroku z dnia 5 maja 2005 r., jako niespełniającą wymagania określonego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. W zażaleniu powódka zarzuciła, że uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania zostało przytoczone w petitum skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy uznał zażalenie za bezzasadne.

Wbrew stanowisku skarżącej, w petitum skargi kasacyjnej przytoczyła ona podstawy kasacyjne (art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.) a nie uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.). Spełnienie tego ostatniego wymogu wymagało wskazania, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne lub istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości względnie wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, lub zachodzi nieważność

postępowania lub skarga jest oczywiście uzasadniona. Jedynie bowiem tego rodzaju okoliczności usprawiedliwiają zajęcie się sprawą przez najwyższą instancję sądową - art. 398⁹ § 1 k.p.c. W tym zakresie zachowuje aktualność stosunkowo bogate dotychczasowe orzecznictwo Sądu Najwyższego publikowane w zbiorze urzędowym i powoływane w komentarzach do k.p.c. na tle art. 393³ § 1 pkt 3 w zw. z art. 393 § 1 pkt 1 i 2 oraz § 2 k.p.c. w brzmieniu sprzed nowelizacji wprowadzonej ustawą z dnia 22 grudnia 2004 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98), zgodnie z którym samo przedstawienie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia nie wyczerpuje wymogu wskazania i umotywowania przyczyn mających przekonywać do przyjęcia skargi do rozpoznania. Związane to jest z funkcją skargi kasacyjnej jako środka odwoławczego służącego przede wszystkim interesowi publicznemu, wyrażającemu się w rozstrzygnięciu kwestii prawnych o znaczeniu wykraczającym poza indywidualny interes strony skarżącej, dbałości o jednolite stosowanie prawa i eliminowaniu orzeczeń oczywiście wadliwych lub wydanych w warunkach nieważności postępowania. Taka intencja przyświecała unormowaniu w art. 393³ § 1 pkt 2 i 3 k.p.c. w dawnym brzmieniu oraz legła u podstaw art. 398⁴ § 1 pkt 2 i 3 k.p.c. w obecnym brzmieniu, a wskazuje na nią już samo redakcyjne ujęcie oddzielnie wymogu dotyczącego podstaw kasacyjnych i wymogu przedstawienia i uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Skarga kasacyjna powódki nie zawiera uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania co Sąd Okręgowy ocenił trafnie.

Z tych względów zażalenie podlegało oddaleniu - art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.